

FACTORS OF TECHNOLOGY ACCEPTANCE AND ATTITUDE BEHAVIORAL INTENTION TO USE THE VIDEO CONFERENCING IN COURT SYSTEMS

Thanyarat SUTENCHAN^{1*} and Yuttachai HAREEBIN¹

¹ Faculty of Management Sciences, Phuket Rajabhat University, Thailand; s6580141102@pkru.ac.th
(Corresponding Author) (T. S.); yuttachai.h@pkru.ac.th (Y. H.)

ARTICLE HISTORY

Received: 16 February 2024

Revised: 8 March 2024

Published: 15 March 2024

ABSTRACT

This research is a quantitative research. With the objective of 1) To study the level of technology acceptance factors, attitudes and intentions to use the judicial system via videoconferencing. 2) To study the factors of acceptance of technology and attitudes that affect the intention to use the judicial system via videoconferencing. Using an online questionnaire (Google Forms) as a tool for collecting data. The sample group was lawyers in Phuket province. Non-probability sampling method using a specific sample selection method. Only lawyers who have acted at the Juvenile and Family Court in Phuket Province. From the data collection, it was found that there were 292 people who had completed the qualifications and passed the selection criteria, who actually responded to the questionnaire, which can be considered to have passed the criteria according to the conditions specified, which is no less than 278 people. Then the research results were analyzed by Use statistical packages Descriptive statistics were analyzed using frequencies, percentages, means, and standard deviations. To explain data and test hypotheses using multiple regression analysis. The study found that Perceived benefit factors Attitude factors and overall intention to use the judicial system via videoconferencing was at the highest level. There are perceived benefits factors and attitude factors that affect the intention to use the video conferencing trial system. It is statistically significant at the .05 level. At the same time, the perceived ease of use factor does not affect the intention to use the judicial system via videoconferencing.

Keywords: Technology Acceptance, Perceived Usefulness, Perceived Ease of Use, Attitude, Intention to Use Technology

CITATION INFORMATION: Sutenchan, T., & Hareebin, Y. (2024). Factors of Technology Acceptance and Attitude Behavioral Intention to Use the Video Conferencing in Court Systems. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 14

ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและทัศนคติที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบ พิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ

ธัญญารัตน์ สุเต็นจันทร์* และ ยุทธชัย ฮารีสิน¹

1 คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต; s6580141102@pkru.ac.th (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)
(ธัญญารัตน์); yuttachai.h@pkru.ac.th (ยุทธชัย)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ และความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ หนายความในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการคัดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เฉพาะหนายความที่เคยว่าความที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดภูเก็ต จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและผ่านเกณฑ์การคัดเลือกโดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจริงจำนวน 292 คน ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนดคือไม่น้อยกว่า 278 คน แล้วนำไปวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์โดยสถิติเชิงพรรณนาใช้แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การศึกษาพบว่า ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ ปัจจัยด้านทัศนคติ และความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีปัจจัยการรับรู้ประโยชน์และปัจจัยด้านทัศนคติที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะเดียวกันปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งานไม่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ

คำสำคัญ: การยอมรับเทคโนโลยี, การรับรู้ประโยชน์, การรับรู้ความง่าย, ทัศนคติ, ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี

ข้อมูลการอ้างอิง: ธัญญารัตน์ สุเต็นจันทร์ และ ยุทธชัย ฮารีสิน. (2567). ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและทัศนคติที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3),

บทนำ

วิถีชีวิตของผู้คนและสภาพสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเติบโตอย่างรวดเร็ว ประกอบกับเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันซึ่งส่งผลให้สภาพสังคมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว รวมถึงวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงสังคมระหว่างกันได้ทั่วทั้งโลก จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวภาครัฐจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ภาครัฐจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ทั้งมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ในด้านการให้บริการแก่ประชาชน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (พิรุวรรณ กิตติคุณ, 2559) ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย พ.ศ.2566-2570 โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อยกระดับสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน มีการดำเนินงานแบบอัจฉริยะให้บริการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง (เมธินี เทพมณี, 2562)

สำนักงานศาลยุติธรรมจึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม พ.ศ.2565-2568 และนโยบายประธานศาลฎีกา ได้กำหนดกรอบทิศทางบริหารงานศาลยุติธรรม โดยการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและมีความเหมาะสมมาใช้เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการคดีและเพื่อให้การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมรวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น และเสียค่าใช้จ่ายน้อยลง สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศให้เป็นดิจิทัลไทยแลนด์และการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล ประกอบสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และมาตรการของรัฐที่ใช้ในการจำกัดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสดังกล่าวในปี พ.ศ.2563 ที่ผ่านมา จึงทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ศาลยุติธรรมจึงผ่อนคลายนโยบายต่าง ๆ และนำรูปแบบการสื่อสารทางไกลผ่านจอภาพมาปรับใช้ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ทำให้สามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีและอำนวยความสะดวกยุติธรรมต่อไปได้ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว และด้วยข้อดีและประสิทธิภาพของนวัตกรรมเทคโนโลยีในการพิจารณาพิพากษาคดีก็อาจจะทำให้แนวโน้มของการใช้งานนวัตกรรมและเทคโนโลยีดังกล่าวต่อเนื่องและอาจกลายเป็นวิถีปกติใหม่ของการดำเนินคดีในศาลยุติธรรม

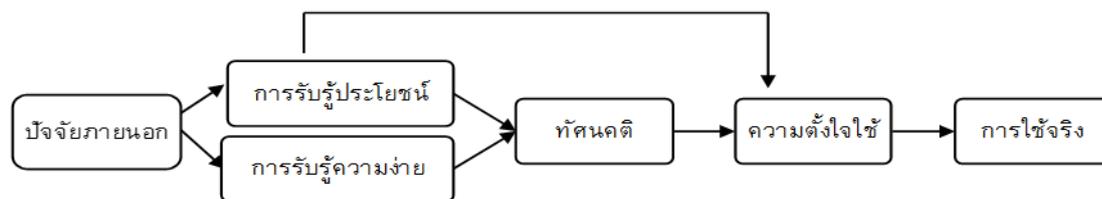
แม้ว่าจะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกยุติธรรมและลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาศาลของคู่ความ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่มาก กล่าวคือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลต้องสามารถดำรงไว้ซึ่งความน่าเชื่อถือ และคำนึงถึงการเข้าถึงอุปกรณ์เทคโนโลยีของคู่ความ รวมถึงคู่ความและทนายความส่วนใหญ่ยังคงคุ้นชินกับการพิจารณาคดีของศาลในรูปแบบเดิม นอกจากนี้การพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ยังทำให้กระบวนการทำงานมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งรูปแบบและขั้นตอนของพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพจำเป็นต้องใช้ทักษะด้านเทคโนโลยี ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่ความจึงจำเป็นต้องมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเข้าถึงเทคโนโลยี รวมถึงมีทักษะในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับหนึ่งและเข้าใจกระบวนการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี

ดังนั้นงานวิจัยนี้ จึงต้องการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและทัศนคติของผู้ใช้งานที่ส่งผลต่อการตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาบริการและระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพให้มีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีพัฒนาโดย Davis (1985) ที่มุ่งการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับหรือปฏิเสธที่จะใช้เทคโนโลยีของผู้ใช้งาน ซึ่งปัจจัยหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อการยอมรับเทคโนโลยีของผู้ใช้งาน ได้แก่ การรับรู้ถึงประโยชน์ และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเมื่อผู้ใช้งานสามารถรับรู้ประโยชน์และความง่ายของระบบ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของผู้ใช้งานที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำไปสู่ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีในเชิงพฤติกรรมใน

ที่สุด หรือในบางกรณีเมื่อผู้ใช้งานรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยี ก็อาจจะส่งผลต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีโดยไม่จำเป็นต้องมีทัศนคติต่อการใช้งานเทคโนโลยีมาก่อน ตามแบบจำลอง ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แบบจำลองทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model หรือ TAM)

ที่มา: Fred (1985)

Davis (1989) กล่าวว่า การที่ผู้ใช้จะยอมรับต่อเทคโนโลยีต้องมีผลมาจากเทคโนโลยีที่มีการออกแบบมาเพื่อผู้ใช้งานโดยตรง ซึ่งสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งานหรือมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน ในขณะที่เดียวกันความง่ายในการใช้งานยังเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ใช้งาน ซึ่งเมื่อผู้ใช้งานสามารถรับรู้ประโยชน์และความง่ายของเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของผู้ใช้งานที่มีต่อเทคโนโลยีและนำไปสู่ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเชิงพฤติกรรมในที่สุด

การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง ระดับที่บุคคลเชื่อว่าการใช้ระบบใดระบบหนึ่งจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้ตนได้ (Davis, 1989) และสามารถตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งาน ซึ่งจากงานวิจัยของ มัสลิน ใจคุณ (2561) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยี ความไว้วางใจ และการตลาดผ่านสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อความตั้งใจซื้อสินค้าผ่านช่องทางเฟซบุ๊กไลฟ์ พบว่า การรับรู้ว่าการรับรู้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีอิทธิพลทางตรงกับทัศนคติที่มีผลต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านช่องทางเฟซบุ๊กไลฟ์ และงานวิจัยของ สายชล เลิศพิทักษ์ธรรม (2560) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจและการใช้โมบายแอปสำหรับเรียกรับบริการผู้รับส่งสิ่งของของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่า การรับรู้ความมีประโยชน์มีอิทธิพลทางบวกต่อความตั้งใจใช้โมบายแอปสำหรับเรียกรับบริการผู้รับส่งสิ่งของของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

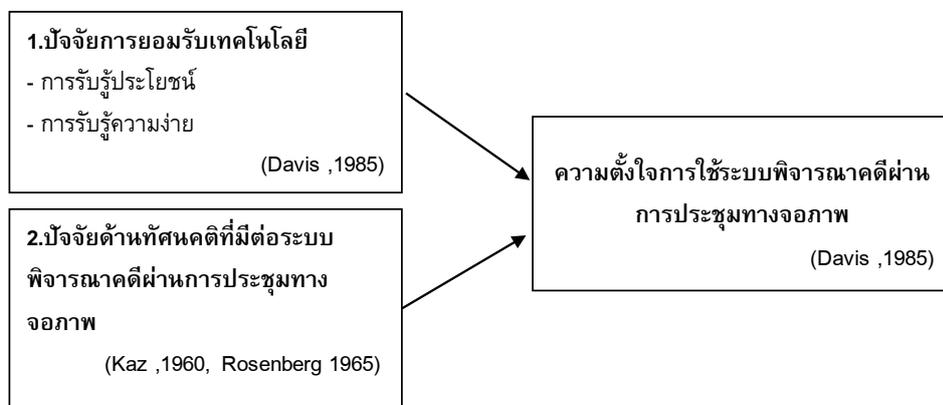
การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน หมายถึง ระดับที่บุคคลเชื่อว่าการใช้ระบบใดระบบหนึ่งจะปราศจากความ (Davis, 1989) Junadi and Sfenrianto (2015 อ้างถึงใน ภิญญา กลิ่นทองคำ, 2561) กล่าวว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้งานเป็นตัวแปรหลักที่ผู้ใช้งานคาดหวังต่อเทคโนโลยีที่เป็นเป้าหมายที่จะใช้ว่าต้องมีความง่ายและมีความเป็นอิสระจากความพยายาม เทคโนโลยีที่สามารถใช้งานง่ายและสะดวกไม่ซับซ้อนมีความเป็นไปได้มากที่จะได้รับการยอมรับจากผู้ใช้ การรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมกรยอมรับหรือความตั้งใจที่จะใช้และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการใช้โดยส่งผ่านพฤติกรรมกรยอมรับ และยังพบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีอิทธิพลต่อการรับรู้ประโยชน์ด้วย ซึ่งจากงานวิจัยของ พชร แก้วเขียว (2555) ที่ศึกษาการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือไม่มีอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมและเจตนาเชิงพฤติกรรมมีสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของวัยรุ่น

ทัศนคติ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่เป็นผลจากการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยได้รับอิทธิพลมาจาก ความคิด อารมณ์ ความเชื่อ ความรู้ ข้อมูล และประสบการณ์ของบุคคลนั้น โดยทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นมาพร้อมกับตัวบุคคลตั้งแต่กำเนิดเป็นความรู้สึกที่เก็บไว้ในความทรงจำในสมองซึ่งบุคคลสามารถระลึกถึงได้เสมอ มีลักษณะที่คงทนต่อเวลา แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากบุคคลได้รับความรู้ ข้อมูล หรือเหตุผลที่เหมาะสม (ปวิณ โชคนุกูล, 2560) สุภาภรณ์ พลนิกร (2548) กล่าวว่า ทัศนคติคือวิธีการที่แต่ละคนคิด รู้สึก และกระทำต่อสภาวะแวดล้อมหรือเป็นปริมาณของความรู้สึก ทั้งทางบวกและทาง

ลบบที่มีต่อสิ่งที่มากระตุ้นต่างๆ หรือเป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อวัตถุใดๆ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดีด้วยความเสมอต้นเสมอปลาย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่า ผู้ใช้งานเชื่อว่าการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพทำให้การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ง่ายขึ้น มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้ระบบจะส่งผลดีหรือมีประโยชน์ต่อการทำงาน Kaz (1960) และ Rosenberg (1965) อ้างถึงใน ปวีณ โชคनुกุล, 2560) มีแนวคิดที่ว่าทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 1) องค์ประกอบด้านความคิด ซึ่งเป็นความคิด ความรู้ และความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก ซึ่งเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล จากงานวิจัยของ ธนชา ธนเดชะวัฒน์ (2564) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดชลบุรี พบว่า ทัศนคติต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจเชิงแสดงพฤติกรรมในการใช้การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดชลบุรี และงานวิจัยของ วิภาทร เลิศภูริวงศ์ (2564) ที่ศึกษาปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ และอิทธิพลทางสังคม ทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ พบว่า ทัศนคติต่อการใช้งานมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐในเชิงบวก

พฤติกรรมความตั้งใจใช้ หมายถึง ระดับที่บุคคลตั้งใจที่จะกำหนดแผนงานที่จะทำหรือไม่ได้ตั้งใจจะทำ และบางส่วนของถูกกำหนดส่งผลต่อพฤติกรรมในอนาคต ซึ่งพฤติกรรมความตั้งใจใช้ถูกใช้อย่างกว้างขวางในการทำนายการตัดสินใจใช้เทคโนโลยี โดยมีปัจจัยด้านระยะเวลา ความถี่ และความรุนแรงในการใช้งาน ซึ่งแนวคิดสามประการนี้ใช้ทั่วไปในการทำนายการใช้เทคโนโลยี (Venkatesh & Bala, 2008) จากงานวิจัยของ กรรณิการ์ คงทอง และ รุจิภาส โพธิ์ทองแสงอรุณ (2563) ศึกษาความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีของกลุ่มเจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์และเจเนอเรชันเอ็กซ์ พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกโดยมีปฏิสัมพันธ์ตามเพศ อายุ ประสบการณ์ และความสมัครใจ และงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ อ่อนศรี (2564) ที่ศึกษา ปัจจัยการยอมรับและพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานของบุคลากรภายในกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม พบว่า ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งานและด้านการรับรู้ถึงระบบที่ง่ายต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้การสำรวจ ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ หน่วยงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จำนวน 906 คน ซึ่งผู้วิจัยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทริยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับร้อยละ 5 ใช้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 278 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการคัดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เฉพาะหน่วยงานเคว่าความที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดภูเก็ต โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Likert Scale 5 ระดับ การทดสอบความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไปทุกด้านการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายข้อมูล และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด (ร้อยละ 63) มีอายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี (ร้อยละ 48.6) มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 74.7) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000-35,000 บาท (ร้อยละ 38) และมีประสบการณ์ทำงานในอาชีพทนายความ 5 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 63.4)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี พบว่า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้งานส่วนใหญ่คือ สมาร์ทโฟน (คิดเป็นร้อยละ 100) โดยจะใช้การประชุมทางไกลผ่านทางจอภาพผ่านช่องทาง Google Meet มากที่สุด (ร้อยละ 85.6) ความถี่ในการติดต่อสื่อสารผ่านการประชุมทางไกลผ่านทางจอภาพทุกวัน (ร้อยละ 41.4) และมีประสบการณ์ใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ (ร้อยละ 64.7) ประเภทคดีที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้การพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพมากที่สุด คือ คดีที่มีการสืบฝ่ายเดียว (ร้อยละ 41.4)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและทัศนคติส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นการรับรู้ประโยชน์ของการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, $SD = .34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ใช้งานรับรู้ว่าการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพช่วยลดหรือป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสหรือโรคติดต่อทางเดินหายใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, $SD = .47$) รองลงมาคือ ช่วยลดค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .52$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีส่วนสนับสนุนในกระบวนการทำงาน ($\bar{X} = 4.21$, $SD = .55$) 2) ระดับความคิดเห็นการรับรู้ความง่ายในการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพโดยรวมอยู่ในระบบมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, $SD = .46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใช้งานรับรู้ความง่ายในการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพมีขั้นตอนที่ง่าย ไม่ซับซ้อนมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = .56$) รองลงมาคือ การใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพสามารถเรียนรู้ได้ง่าย ($\bar{X} = 4.65$, $SD = .52$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพของเจ้าหน้าที่ศาลทำให้ผู้ใช้งานมีความเข้าใจและใช้งานได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.62$, $SD = .55$) 3) ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติของผู้ใช้งานโดยรวมอยู่ในระบบมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, $SD = .36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพทำให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ง่ายขึ้น มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, $SD = .54$) รองลงมาคือ การใช้ระบบจะส่งผลดีหรือมีประโยชน์ต่อการทำงาน ($\bar{X} = 4.36$, $SD = .52$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความเหมาะสมในการนำระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพมาใช้ในการพิจารณาคดี ($\bar{X} = 4.14$, $SD = .60$) 4) ระดับความคิดเห็นความตั้งใจใช้งานระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, $SD = .34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะเลือกใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพกับคดีที่ไม่มีความยุ่งยากมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, $SD = .34$) รองลงมาคือ ไม่สามารถเดินทางมา

ศาลได้ ($\bar{X} = 4.70$, $SD = .49$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสนใจที่จะศึกษาการใช้งานเกี่ยวกับระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ($\bar{X} = 4.17$, $SD = .44$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 1 รูปแบบที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Model Summary)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.737	.543	.538	.23150

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R Square) แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามมีค่าเท่ากับ .543 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี และปัจจัยด้านทัศนคติสามารถอธิบายความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ได้ร้อยละ 54.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 45.7 เป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่นๆที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแบบ (ANOVA)

Model		R Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	18.368	3	6.123	114.150	.000*
	Residual	15.447	288	.054		
	Total	33.815	291			

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและปัจจัยด้านทัศนคติอย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อความตั้งใจใช้วิธีพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เชิงพหุคูณปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและปัจจัยด้านทัศนคติที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.007	.196		5.123	.000*
ด้านการรับรู้ประโยชน์	.336	.051	.338	6.538	.000*
ด้านการรับรู้ความง่าย	-.019	.034	-.011	-.552	.581
ด้านทัศนคติ	.469	.047	.500	9.992	.000*

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์และปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายไม่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ โดยผลที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยเชิงพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.007 + .336 (\text{ด้านการรับรู้ประโยชน์}) + .469 (\text{ด้านทัศนคติ})$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

ความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ = .336 (ด้านการรับรู้ประโยชน์) + .469 (ด้านทัศนคติ)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1) จากผลการศึกษาระดับของปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ และความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ พบว่า ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ได้แก่ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่าย ปัจจัยด้านทัศนคติ และความตั้งใจใช้การพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยการรับรู้ความง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์และความตั้งใจใช้งานการพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านทัศนคติของผู้ใช้งาน

2) จากผลการศึกษาปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ พบว่า ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการประชุมทางไกลผ่านจอภาพออกแบบขึ้นมาเพื่อให้ผู้ใช้งาน ซึ่งไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกันสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั้งภาพและเสียง ผ่านการแสดงผลบนคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างศาลกับคู่ความมีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ทั้งยังประหยัดเวลา และลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุในการเดินทาง รวมถึงโรคติดเชื้อทางเดินหายใจด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (1989) กล่าวว่า การที่ผู้ใช้งานจะยอมรับต่อเทคโนโลยี ต้องมีผลมาจากเทคโนโลยีที่มีการออกแบบมาเพื่อผู้ใช้งานโดยตรง ซึ่งสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งานหรือมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งาน ในขณะที่เดียวกันความง่ายในการใช้งานยังเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ใช้งาน ซึ่งเมื่อผู้ใช้งานสามารถรับรู้ประโยชน์และความง่ายของระบบ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของผู้ใช้งาน และนำไปสู่ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีในเชิงพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่า ผู้ใช้งานรับรู้ว่าการใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ช่วยลดหรือป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสหรือโรคติดเชื้อทางเดินหายใจมากที่สุด รองลงมาคือ ช่วยลดค่าใช้จ่ายสอดคล้องกับงานวิจัยของมัสลิน ใจคุณ (2561) พบว่า การรับรู้ว่าการรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีอิทธิพลทางตรงกับทัศนคติที่มีผลต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านช่องทางเฟซบุ๊กไลฟ์ และงานวิจัยของสายชล เลิศพิทักษ์ธรรม (2560) พบว่า การรับรู้ความมีประโยชน์มีอิทธิพลทางบวกต่อความตั้งใจใช้โมบายแอปสำหรับเรียกรับบริการผู้รับส่งสิ่งของของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยการรับรู้ความง่ายไม่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้รูปแบบการสื่อสารผ่านการประชุมทางจอภาพมากขึ้น ทำให้ผู้ใช้งานมีทักษะและคุ้นเคยกับรูปแบบการสื่อสารดังกล่าว ซึ่งระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพที่สำนักงานศาลยุติธรรมนำมาใช้เพื่อพิจารณาคดีนั้น มีลักษณะไม่ต่างกัน จึงทำให้ผู้ใช้งานไม่สนใจในเรื่องของความง่ายในการใช้งานระบบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งานให้ความสำคัญกับประโยชน์ของระบบที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์การใช้งานมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พชร แก้วเขียว (2555) พบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือไม่มีอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมและเจตนาเชิงพฤติกรรมมีสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของวัยรุ่น ซึ่งต่างจากแนวคิดของ Junadi and Sfenrianto (2015) อ้างถึงใน ภิญญา กลิ่นทองคำ (2561) ที่กล่าวว่า การรับรู้ความง่าย เป็นตัวแปรหลักที่ผู้ใช้มีความคาดหวังต่อเทคโนโลยีที่เป็นเป้าหมาย ว่าต้องมีการใช้งานที่ง่ายและสะดวกไม่ซับซ้อน ซึ่งมีความเป็นไปได้มากที่จะได้รับการยอมรับจากผู้ใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมยอมรับหรือความตั้งใจที่จะใช้และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการใช้โดยส่งผ่านพฤติกรรมยอมรับ และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีอิทธิพลต่อการรับรู้ประโยชน์ด้วย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่า ผู้ใช้งานรับรู้ว่าการใช้ระบบพิจารณาดีผ่านการประชุมทางจอภาพมีขั้นตอนที่ง่าย ไม่ซับซ้อน มากที่สุด รองลงมาคือ เรียนรู้ได้ง่าย

ทัศนคติส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากทัศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่เป็นผลจากความเชื่อ ความรู้ความเข้าใจ การได้รับข้อมูล และประสบการณ์ของบุคคลนั้น เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ จึงกล่าวได้ว่าเมื่อผู้ใช้งานมีระดับความรู้สึกหรือมีทัศนคติเชิงบวกต่อการนำรูปแบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพมาใช้ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่น หากผู้ใช้งานมีความเชื่อมั่นในกระบวนการของศาล แม้ว่าจะเป็นการพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพก็ตาม หรือเชื่อว่ารูปแบบการพิจารณาคดีดังกล่าวจะมีประโยชน์สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งานได้และไม่ทำให้ผู้ใช้งานเสียสิทธิในการต่อสู้คดี จะทำให้เกิดความตั้งใจใช้งานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุภาภรณ์ พลนิกร (2548) กล่าวว่าทัศนคติ คือ วิธีการที่แต่ละคนคิด รู้สึก และกระทำต่อสภาวะแวดล้อม หรือเป็นปริมาณของความรู้สึก ทั้งทางบวกและทางลบที่มีต่อสิ่งๆ ที่มากระตุ้นต่างๆ หรือเป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ ในการตอบสนองต่อวัตถุใดๆ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดีด้วยความเสมอต้นเสมอปลาย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ใช้งานเชื่อว่าการใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพทำให้การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ง่ายขึ้น มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้ระบบจะส่งผลดีหรือมีประโยชน์ต่อการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนชา ธนเดชะวัฒน์ (2564) พบว่าทัศนคติต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความตั้งใจเชิงแสดงพฤติกรรมในการใช้การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดชลบุรี และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภากร เลิศภูริวงศ์ (2564) พบว่า ทัศนคติต่อการใช้งานมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐในเชิงบวก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การศึกษาครั้งต่อไปควรจำแนกประเภทของคดีเพื่อศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจง เช่น การศึกษาในคดีแพ่ง เฉพาะคดีจัดการพิเศษ ซึ่งเป็นคดีที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในประเด็นคำถามได้ชัดเจนมากขึ้นและตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาและนำข้อมูลจากงานวิจัยมาพัฒนาองค์การต่อไป
- 2) กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาทั้งบุคคลภายนอกและบุคคลกรภายในองค์กร ซึ่งอาจเป็นกลุ่มคนที่ไม่เคยใช้ระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีและทัศนคติที่มีต่อระบบพิจารณาคดีผ่านการประชุมทางจอภาพ ตลอดจนการวางแผนเพื่อสร้างแรงจูงใจกับกลุ่มตัวอย่างนี้ต่อไปในอนาคต
- 3) การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ความเสี่ยง คุณภาพของระบบ ผลลัพธ์ในการใช้งาน เป็นต้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเริ่มต้นจากปัจจัยพื้นฐานของการยอมรับเทคโนโลยีและทัศนคติของผู้ใช้งานเท่านั้น ดังนั้นควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลจากงานวิจัยมาพัฒนาระบบและการให้บริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ คงทอง และ รุจิภาส โพธิ์ทองแสงอรุณ. (2563). ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีของกลุ่มเจนเนอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์และเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 6(2), 43-55.
- เกียรติศักดิ์ อ่อนศรี. (2564). *ปัจจัยการยอมรับและพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานของบุคลากรภายในกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม*. ค้นคว้าอิสระวารสารศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนชา ธนเดชะวัฒน์. (2564). *การยอมรับเทคโนโลยีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิตจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปวีณ โชคณกุล. (2560). *แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำของผู้บริโภคในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิรุวรรณ กิตติคุณ. (2559). *ภาครัฐไทยกับการก้าวเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล*. เอกสารวิชาการ Academic Focus. สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

- เพชร แก้วเขียว. (2555). การยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. *วารสารการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 50(1), 370-377
- ภิญญา กลิ่นทองคำ. (2561). การยอมรับเทคโนโลยีและการรับรู้ความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจชำระเงินค่าสินค้าและบริการด้วยระบบ QR Payment ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภัทร เลิศภูริวงศ์. (2564). ปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยี ทัศนคติ และอิทธิพลทางสังคมทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มัสนัน ใจคุณ. (2561). การยอมรับเทคโนโลยี ความไว้วางใจ และการตลาดผ่านสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อความตั้งใจซื้อสินค้าผ่านช่องทางเฟซบุ๊กไลฟ์ (Facebook LIVE) ของกลุ่มผู้บริโภค Generations X, Y, Z. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- เมธินี เทพมณี. (2563). Digital Transformations เพื่อชีวิตที่ดีขึ้น. *ดุษฎีนิพนธ์สำนักงานศาลยุติธรรม*, 66(1), 130-133.
- สิงหะ นวิสุข และ สุหนันทา วงศ์จตุรภัทร. (2555). *ทฤษฎีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ*. KMITL Information Technology Journal. สืบค้นจาก <http://journal.it.kmitl.ac.th>.
- สายชล เลิศพิทักษ์ธรรม. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจและการใช้โมบายแอปสำหรับเรียกรับบริการผู้รับส่งสิ่งของของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. ค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม. (2563, 1 ตุลาคม). *เกี่ยวกับระบบศาลยุติธรรม*. สืบค้นจาก <https://www.coj.go.th/th/content/page/index/id/11>.
- Fred D. D. (1985). *A Technology Acceptance Model for Empirically Testing New End-User Information Systems*. B.S., Industrial Engineering, Wayne State University.
- Fred D. D. (1989). Perceived Usefulness, Perceived Ease of Use, and User Acceptance of Information Technology. *IMIS Quarterly*, 13(3), 319-340.
- Venkatesh, V., & Bala, H. (2008). Technology Acceptance Model 3 and a Research agenda on Interventions. *Decision sciences*, 39(2), 273-315.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).

